

Dosarul nr. 2rhc-10/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău – Al. Gafton

Instanța de apel: CA Chișinău – Iu. Cimpoi, N. Simciuc, Vl. Brașoveanu

Instanța de recurs: CSJ – T. Chișca – Doneva, G. Stratulat, I. Druță

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru, Maria Gervas,

examinînd cererea de revizuire înaintată de către Nadejda Ghecev, Igor Ghecev și Ivan Ghecev în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” împotriva Băncii Comerciale „EuroCreditBank” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” Societate pe Acțiuni privind anularea ordinului de plată și acțiunea reconvențională înaintată de către Banca Comercială „EuroCreditBank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Montevideia” privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016,

CONSTATĂ:

La 31 martie 2014 SRL „Montevideia” a depus cererea de chemare în judecată împotriva BC „EuroCreditBank” SA, intervenient accesoriu ÎCS „Lemi Invest” SA privind anularea ordinului de plată nr. 1 din 03 martie 2014 “cu destinația plăți garanție bancară” și recunoașterea transferului de bani în sumă de 606.345,32 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 07 mai 2013 între SRL „Montevideia” și BC „EuroCreditBank” SA a fost încheiat contractul de acordare a garanței bancare nr. GR-57, în baza căruia ultima și-a asumat angajamentul de a plăti ÎCS „Lemi Invest” SA o sumă de bani în baza cererii scrise a acestuia în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare de către ordonatorul garanției a obligației sale față de beneficiarul garanției, ce rezultă din contractul de închiriere nr. 254 din 05 aprilie 2013 în vederea închirierii spațiului comercial situat în mun. Chișinău, str. Arborilor, 21. Concomitent la 07 mai 2013 între SRL „Montevideia” și BC „EuroCreditBank” SA a fost încheiat contractul de credit cu nr. C.L. 1404-978.

SRL „Montevideia” a menționat că potrivit contractului de acordare a garanției bancare nr. GR-57 din 07 mai 2013 și garanția bancară nr. 040100-03/829 din 07 mai 2013, banca s-a obligat să plătească ÎCS „Lemi Invest” SA o sumă de bani ce nu va depăși 32.200 euro, în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare de către debitor a obligațiilor sale, ce rezultă din contractul de locațiune nr. 254 din 05 aprilie 2013 și anume la survenirea cazului garantat, orice sumă achitată de către bancă se va transforma în credit bancar. La 28 februarie 2014, beneficiarul garanției bancare ÎCS „Lemi Invest” SA a înaintat băncii o cerere de efectuare a plății cu referință la scrisoarea de garanție bancară nr. 040100-03/829 din 07 mai 2013. Drept răspuns la cererea înaintată, banca prin ordinul de plată nr. 1 din 03 martie 2014 a transferat beneficiarului garanției suma de 32.200 euro, ce constituia la data efectuării plății suma de 606.345,32 lei.

Reclamantul a considerat că ordinul sus menționat este unul ilegal și pasibil de a fi anulat, deoarece potrivit pct. 1.1 al contractului de acordare a garanției bancare nr. GR-57 din 07 mai 2013 suma de 32.200 euro va fi achitată doar în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare de către ordonatorul garanției a obligațiilor sale față de beneficiarul garanției, însă ÎCS „Lemi Invest” SA nu a prezentat băncii documente doveditoare, care ar confirma că SRL „Montevideia” nu și-a executat sau și-a executat necorespunzător obligațiile sale față de beneficiarul garanției. Potrivit pct. 3.1 alin. (3) al contractului de acordare a garanției bancare și art. 1251 alin. (1) Cod Civil, banca trebuia să notifice de îndată primirea reclamației din partea beneficiarului, însă nu a făcut-o. De asemenea, nu s-a verificat în timp util și cu grijă cuvenită dacă au fost întrunite condițiile de plată a garanției.

Astfel, înainte de a înainta cererea de plată din 28 februarie 2014, la 03 ianuarie 2014, intervenientul accesoriu ÎCS „Lemi Invest” SA, beneficiar al garanției bancare, a recepționat notificarea nr. 76 MV privind rezoluțiunea în mod unilateral a contractului de închiriere nr. 254, care a acceptat-o tăcut, iar în aceiași zi după orele 22.00 a fost afișat un panou cu inscripția „acest spațiu se dă în chirie”, blocând complet intrarea în sala magazinului și până în prezent nu au fost înaintate careva cereri față de SRL „Montevideia”.

SRL „Montevideia” a solicitat recunoașterea transferului de bani în sumă de 606.345,32 lei, efectuat de către BC „EuroCreditBank” SA beneficiarului plății ÎCS „Lemi Invest” SA prin ordinul de plată nr. 1 din 03 martie 2014 „cu destinația plății garanției bancare nr. 010100-03/829 din 07 mai 2013” ca ilegal din motivul nesurvenirii cazului garantat cu anularea prezentului ordin de plată nr. 1 din 03 martie 2014.

La 13 mai 2014 SRL „Montevideia” a depus cererea cu privire la completarea temeiului acțiunii (f. d. 55-57, vol. I). În motivarea cererii de completare a temeiului acțiunii a indicat că art. 228 Cod civil, prevede că dolul constă în inducerea în eroare a unei persoane prin mijloace dolosive sau viclene pentru a o determina să încheie un act juridic. Dolul este comis de un terț și cealaltă parte a știut despre manoperele dolosive ale terțului și nu l-a avertizat pe cocontractant și chiar a fost instigator și complice al terțului.

În acest context, aceste mijloace dolosive au fost cunoscute de bancă și după cum a menționat în cererea de chemare în judecată, la data de 03 ianuarie 2014 a

înaintat intervenientului accesoriu ÎCS „Lemi Invest” SA notificarea nr. 76MV privind rezoluțiunea contractului de închiriere nr. 254 din 05 aprilie 2013, care a fost recepționată de ultimul la 03 ianuarie 2014. Motivul de fapt și de drept, pentru care contractul de închiriere a spațiului comercial a fost rezolvit, a fost neexecutarea unei obligații esențiale ale contractului, stabilită prin lege și care reiese din natura contractului - obligația de înregistrare a contractului de închiriere încheiat pe un termen mai mare de 3 ani în Registrul bunurilor imobile, obligație expres prevăzută de art. 879 alin. (2) Cod Civil, art. 43 alin. (1) și (2) cap. V al Legii privind cadastrul bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998.

Reclamantul a indicat că, potrivit prevederilor art. 738 Cod civil, din momentul în care declarația de rezoluțiune parvine celeilalte părți, contractul încetează și toate părțile contractului sunt eliberate de obligația de a executa prestațiile datorate în temeiul contractului. În temeiul prevederilor enunțate, la 03 ianuarie 2014, contractul de închiriere nr. 254 din 05 aprilie 2013, în baza căruia a fost eliberată garanția bancară, a fost reziliat și nu avea nici o putere juridică, cu toate acestea ÎCS „Lemi Invest” SA la data de 28 februarie 2014 a înaintat o cerere pârâtului BC „EuroCreditBank” SA, solicitând efectuarea plății în sumă de 32.200 euro. În cererea înaintată, ÎCS „Lemi Invest” SA contrar prevederilor art. 1250 Cod Civil, nu a anexat documentele corespunzătoare ce ar confirma survenirea cazului garantat, nu a indicat în ce constă neîndeplinirea obligației contractuale și s-a limitat doar la afirmațiile precum că chiriașul SRL „Montevideia” nu și-a respectat angajamentele sale contractuale. Astfel, ÎCS „Lemi Invest” SA a dus în eroare BC „EuroCreditBank” SA pentru a o determina să emită ordinul de plată solicitat și să efectueze plata, iar banca la rândul său nu l-a notificat de îndată despre primirea reclamației și cererii de plată de la ÎCS „Lemi Invest” SA.

Prin urmare, verificând decontările mijloacelor bănești on-line, a depistat că banca a încasat la 03 martie 2014 comisionul unic pentru acordarea creditului în sumă de 32.200 euro, achitat prin ordinul de plată contestat. Cu două zile pînă la înaintarea cererii de plată de către intervenientul accesoriu și cu 4 zile pînă la efectuarea plății, a înregistrat la BC „EuroCreditBank” SA cererea nr. 103MV din 26 februarie 2014 privind suspendarea executării garanției bancare, menționând despre rezoluțiunea contractului de închiriere a spațiului comercial în baza căruia a fost emisă garanția bancară. În consecință, în condițiile date BC „EuroCreditBank” SA a cunoscut despre rezoluțiunea contractului de închiriere pînă la recepționarea cererii de efectuare a plății și cunoștea despre manoperele dolosive ale ÎCS „Lemi Invest” SA și nu i-a informat de îndată, dar a fost instigator și complice al terțului și a efectuat plata solicitată.

SRL „Montevideia” a reținut că, luând în considerație că contractul de acordare a garanției bancare reprezintă un act juridic încheiat sub condiția apariției și încetării drepturilor subiective civile și a obligațiilor corelative ce depind de un eveniment viitor, survenirea cazului garantat manifestat prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor ce rezultă din contractul de închiriere, prin prisma art. 241 alin. (2) Cod civil, potrivit căruia dacă la survenirea condiției a contribuit cu rea-credință partea pentru care survenirea condiției este avantajoasă, condiția nu se consideră survenită, în cazul dat avantajul BC „EuroCreditBank” SA este evident,

deoarece potrivit unui alt contract de credit nr. C.L. 1404-978 din 07 mai 2013, banca s-a obligat să plătească beneficiarului garanției bancare suma de 32.200 euro, care automat se va transforma în credit bancar, SRL „Montevideia” fiind obligată să ramburseze creditul și să achite dobânzile și penalitățile aferente.

La 16 decembrie 2014 SRL „Montevideia” a înaintat cererea de concretizare a pretențiilor acțiunii, solicitând declararea nulă a ordinului de plată nr. 1 din 03 martie 2014, emis de BC „EuroCreditBank” SA privind plata valorii garanției bancare în sumă de 606.345,32 lei beneficiarului ÎCS „Lemi Invest” SA ca încheiat prin dol cu repunerea părților în situația anterioară (f. d. 227, vol. I).

La 28 aprilie 2015 SRL „Montevideia” a depus cererea cu privire la completarea temeiului acțiunii, în care a invocat suplimentar un alt temei de declarare nulă a ordinului de plată a valorii garanției bancare, ultimul fiind afectat de viciile de consimțământ în baza unei erori considerabile, temeiul expres prevăzut de art. 227 Cod Civil (f. d. 33-34, vol. II).

În cadrul examinării cauzei, la 06 martie 2015 BC „EuroCreditBank” SA a depus acțiunea reconvențională împotriva SRL „Montevideia” cu privire la încasarea sumei (f. d. 222, vol. I). În motivarea cererii reconvenționale a indicat că prin ordinul de plată nr. 1 din 03 martie 2014, emis de către BC „EuroCreditBank” SA, a fost transferată către beneficiarul garanției ÎCS „Lemi Invest” SA suma de 606.345,32 lei, ceea ce a constituit echivalentul sumei de 32.200 euro.

BC „EuroCreditBank” SA a menționat că, în urma efectuării plății către beneficiarul garanției suma de 32.000 euro s-a transformat în credit bancar conform contractului de credit nr. C.L. 1404-978 din 07 mai 2013, rambursabil în termen de 12 luni din data efectuării de către bancă a plății în baza garanției bancare nr. 040100-03/829 din 07 mai 2013, și anume până la 02 martie 2015. Conform pct. 2.1.1, pct. 2.2.4. și pct. 4.2.3 din contractul de credit menționat, SRL „Montevideia” s-a obligat să achite plățile lunare în modul și în termenul stabilit în contract. În legătură cu încălcarea obligațiilor contractuale, la 06 februarie 2015, BC „EuroCreditBank” SA a expediat în adresa SRL „Montevideia” pretenție prin care ultimul a fost atenționat privind încălcarea condițiilor contractului de credit, solicitând achitarea integrală a datoriilor până la 25 februarie 2015 și informându-l despre intenția băncii de a înainta acțiunea în judecată pentru încasarea datoriilor formate în mod silit, dar până în prezent datoriile nu au fost achitate.

Conform prevederilor p. 2.4 din contractul de credit menționat, în cazul nerambursării creditului și/sau neachitării dobânzii în termenul stabilit, debitorul se obligă să achite băncii penalități în mărime de 0,5 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere începând cu data următoare termenului stabilit pentru achitare și până la data efectuării efective a plății (inclusiv). Conform situației la 03 martie 2015, suma totală a datoriilor SRL „Montevideia” față de BC „EuroCreditBank” SA constituie 39.302,03 euro, din care: 30.841,83 euro - soldul creditului, 2.284,96 euro - dobânda aferentă creditului și 6.175,24 euro - penalitățile calculate conform prevederilor contractului de credit. Își întemeiază acțiunea reconvențională în baza dispozițiilor art. 572 alin. (2), art. 1236 alin. (1), art. 1243 Cod civil.

BC „EuroCreditBank” SA a solicitat încasarea de la SRL „Montevideia” în beneficiul BC „EuroCreditBank” SA a datoriilor aferente contractului de credit nr.

C.L. 1404-978 din 07 mai 2013 în sumă totală de 39.302,03 euro și 21.642,29 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii reconvenționale.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Montevideia” ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională a BC „EuroCreditBank” SA a fost admisă. S-a încasat de la SRL „Montevideia” în beneficiul BC „EuroCreditBank” soldul de credit în mărime de 30.841,83 euro, dobânda restantă în mărime de 2.284,96 euro și penalitatea calculată în mărime de 6.175,24 euro, în total suma de 39.302,03 euro sau echivalentul în lei moldovenești conform ratei de schimb BNM la data executării hotărârii și 21.642,29 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii reconvenționale (f. d. 168-184, vol. II).

La 02 decembrie 2015 SRL „Montevideia” a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii SRL „Montevideia” și respingerea acțiunii reconvenționale înaintate de către BC „EuroCreditBank” SA (f.d. 185 vol. II, f.d. 6 – 25 vol. III).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de către SRL „Montevideia” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015. În motivarea soluției s-a reținut că prevederile art. 668 alin. (1) și alin. (3), art. 1246 alin. (1) Cod civil reglementează forța obligatorie a contractului, garanția bancară, care indică că contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității. Contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel. Garanția bancară este un angajament scris, asumat de o bancă sau de o altă instituție financiară (garant), la cererea unei alte persoane (ordonator), de a plăti creditorului ordonatorului (beneficiarului) o sumă de bani în baza cererii scrise a beneficiarului. Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanțele judecătorești au constatat că SRL „Montevideia” a încălcat stipulările pct. 4.1 al contractului de închiriere nr. 254 din 05 aprilie 2014, ceea ce a constituit temei de achitare a garanției bancare, considerînd, astfel, neîntemeiat argumentul apelantului precum că ordinul de plată nr. 1 din 03 martie 2014, prin care s-a efectuat transferul de bani în sumă de 606 345,32 lei cu titlu de garanție bancară urmează a fi anulat ca ilegal, deoarece nu a survenit cazul garantat (f.d. 120 - 135 vol. III).

La 08 august 2016 SRL „Montevideia” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe ca neîntemeiate, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în primă instanță (f.d. 148 – 171 vol. III).

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016 s-a respins ca inadmisibil recursul declarat de către SRL „Montevideia” (f.d. 186 – 193 vol. III).

La 12 decembrie 2016 Nadejda Ghecev, Igor Ghecev și Ivan Ghecev au înaintat cerere de revizuire, solicitînd casarea deciziei Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016 (f.d. 8 – 16 vol. IV).

Drept temei de revizuire Nadejda Ghecev, Igor Ghecev și Ivan Ghecev au invocat prevederile art. 449 lit. c) CPC “instanța a emis o hotărîre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces” și anume că cauza a fost examinată fără a fi citați și fără a fi atrași ca parte în proces.

Verificînd argumentele revizuienților, examinînd materialele cauzei în raport cu temeiurile de revizuire prevăzute de art. 449 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Revizuienții au invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) CPC “instanța a emis o hotărîre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces” și anume că cauza a fost examinată fără a fi citată și fără a fi atrasă ca parte în proces.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că potrivit art. 447 lit. b) CPC sînt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească.

Pornind de la prevederile acestei norme legale Colegiul reține că pentru a fi în posibilitatea depunerii cererii de revizuire, solicitanții trebuie să probeze că hotărîrea, a cărei revizuire o solicită, le lezează drepturile sale. Atunci cînd se invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. c) CPC instanța de judecată urmează să constate dacă persoana, care nu a fost implicată în proces, este subiect al raportului material litigios.

În acest sens urmează a fi prezentate probe pertinente și concludente, iar instanța urmează să constate dacă prin hotărîrea supusă revizuirii, persoanei implicate în proces i-au fost încălcate aceste drepturi.

Or, actele cauzei atestă că SRL „Montevideia” a depus cererea de chemare în judecată împotriva BC „EuroCreditBank” SA, intervenient accesoriu ÎCS „Lemi Invest” SA, solicitînd anularea ordinului de plată nr. 1 din 03 martie 2014 “cu destinația plăți garanție bancară” și recunoașterea transferului de bani în sumă de 606.345,32 lei. Ulterior, BC „EuroCreditBank” SA a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Montevideia” privind încasarea sumei datoriilor aferente contractului de credit nr. C.L.1404-978 din 07 mai 2013 în suma totală de 39.302,03 euro.

Prin urmare, Colegiul reține că la 07 mai 2013 între BC „EuroCreditBank” SA și SRL „Montevideia” a fost încheiat contractul de acordare a garanției bancare nr. GR-57. În conformitate cu pct. 1.1 al contractului, BC „EuroCreditBank” SA și-a asumat angajamentul de a plăti ÎCS “Lemi Invest” SA (beneficiarul garanției) o sumă de bani în baza cererii scrise a beneficiarului în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare de către ordonatorul garanției a obligațiilor sale față de beneficiarul garanției, ce rezultă din contractul de închiriere nr. 254 din 05 aprilie 2013 (încheiat între ÎCS “Lemi Invest” SA și SRL „Montevideia”).

Ulterior, în baza cererii ÎCS “Lemi Invest” SA din 28 februarie 2014 conform prevederilor garanției bancare nr. 040100-03/829 din 07 mai 2013, BC „EuroCreditBank” SA a transferat pe conturile indicate de către beneficiarul garanției bancare suma de 606.345,32 lei, ceea ce a constituit echivalentul sumei de 32.200

euro. În baza garanției bancare eliberate, BC „EuroCreditBank” SA s-a obligat să plătească la cererea beneficiarului, ca urmare a primei solicitări scrise, întreaga sumă sus-menționată, iar reieșind din faptul că garanția eliberată nu era condiționată de anumiți factori, suma solicitată a fost transferată beneficiarului ÎCS “Lemi Invest” SA.

În urma efectuării plății către beneficiarul garanției, suma de 32.200 euro s-a transformat în credit bancar conform contractului de credit nr. C.L.1404-978 din 07 mai 2013, rambursabil în termen de 12 luni din data efectuării de către Bancă a plății în baza garanției bancare nr. 040100-03/829 din 07 mai 2013 și anume pînă la 02 martie 2015. Iar, în baza contractului de credit a fost încheiat la 07 mai 2013 contractul de acordare a garanției nr. CG-99 între Nadejda Ghecev, Igor Ghecev și Ivan Ghecev (garant) și SRL „Montevideia” (ordonator), în baza căruia garantul și-a asumat angajamentul să depună în ipotecă bunul imobil, ce le aparține cu drept de proprietate comună, situat pe str. Sf. Nicolae, 99, or. Codru, mun. Chișinău.

Astfel, instanța de revizuire reține că în speța dată s-a soluționat raporturile juridice dintre SRL „Montevideia” și BC „EuroCreditBank” SA în baza contractului de credit nr. C.L.1404-978 din 07 mai 2013, dar nicidecum nu s-a ridicat întrebarea ce ține de contractul de acordare a garanției nr. CG-99 încheiat între Nadejda Ghecev, Igor Ghecev și Ivan Ghecev (garant) și SRL „Montevideia” (ordonator).

Colegiul conchide că revizuirea nu a confirmat instanței de judecată existența temeiului prevăzut la art. 449 lit. c) CPC - faptul că prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016, decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 au fost lezate în drepturi alte persoane, neimplicate în proces.

Colegiul constată că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărîri irevocabile, fapt care direct contravine atît dispozițiilor legii naționale, cît și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărîrii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărîrii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sînt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și *hotărîrea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei*, în care Curtea a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile

justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata* (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, citată mai sus, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiurile revizuirii nu au fost prezentate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că cererea de revizuire înaintată de Nadejda Ghecev, Igor Ghecev și Ivan Ghecev este inadmisibilă și urmează a fi respinsă.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 449, 453 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Nadejda Ghecev, Igor Ghecev și Ivan Ghecev, împotriva deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” împotriva Băncii Comerciale „EuroCreditBank” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Întreprinderea cu Capital Străin „Lemi Invest” Societate pe Acțiuni privind anularea ordinului de plată și acțiunea reconvențională înaintată de către Banca Comercială „EuroCreditBank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Montevideia” privind încasarea sumei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas